

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ
УХВАЛА

28 червня 2019

Київ

6841/0/18-19

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши дисциплінарну скаргу адвоката Фуголя Євгена Івановича, який діє в інтересах Публічного акціонерного товариства комерційного банку «Приватбанк» стосовно судді Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська Дубіжанської Тетяни Олександрівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 29 березня 2018 року з Вищої кваліфікаційної комісії суддів України надійшла дисциплінарна скарга адвоката Фуголя Є.І., який діє в інтересах ПАТ КБ «Приватбанк» стосовно судді Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська Дубіжанської Т.О. від 19 травня 2016 року (єдиний унікальний номер 2198/0/20-18), яка на підставі протоколу повторного автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 23 жовтня 2019 року передана для попередньої перевірки члену Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

Скаржник вважає, що в діях судді Дубіжанської Т.О. під час розгляду справи № _____ наявні підстави для притягнення її до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з підстав порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, безпідставного затягування розгляду скарги ПАТ КБ «Приватбанк».

Повноваження, організація і порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, Законом України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» та Законом України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів».

Згідно зі статтею 93 Закону України від 7 липня 2010 року № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції, що діяла станом на травень 2016 року) скарга (заява) щодо поведінки судді, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність, подається у письмовій формі та повинна містити, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 92 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді та посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені заявником відомості.

Указані норми Закону кореспондують нормам пунктів 2, 3 частини другої статті 107 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» у чинній редакції.

Під час попереднього вивчення та перевірки встановлено, що наведені у дисциплінарній скарзі обставини і доводи про вчинення суддею Дубіжанською Т.О. дисциплінарних проступків, а саме порушення норм процесуального права та безпідставного затягування щодо розгляду скарги ПАТ КБ «Приватбанк», не містить посилянь на фактичні дані (свідчення, докази).

З інформації, яка міститься в Єдиному державному реєстрі судових рішень вбачається, що 23 травня 2016 року у справі № _____ постановлено ухвалу, якою скаргу ПАТ КБ «Приватбанк» задоволено. Визнано протиправною та скасовано постанову головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції у Дніпропетровській області Березкіної Т.А. про зупинення виконавчого провадження _____ 17 червня 2015 року

Крім того суддя Дубіжанська Т.О. у своїх поясненнях зазначила, що розгляд вказаної справи дійсно було проведено з порушенням строків, встановлених законодавством, але таке порушення було вимушеним та пов'язано з об'єктивними обставинами. За період з 1 січня по 31 грудня 2015 року в її провадженні перебувало 1606 справ та матеріалів різних категорій, з яких розглянуто всього – 1365. В період з 1 січня по 30 червня 2016 року в її провадженні перебувало 960 справ та матеріалів, з яких розглянуто – 761. При цьому, справи які розглядалися нею як слідчим суддею, підлягали першочерговому розгляду та більшість з них в день отримання суддею. З урахуванням цього, суддя зауважила, що нею вживались всі можливі заходи для своєчасного розгляду справ усіх категорій з метою недопущення порушення прав учасників процесу.

Слід зазначити, що важливим елементом для встановлення Вищою радою правосуддя відомостей про ознаки дисциплінарного проступку є очевидна безпідставність недотримання строків розгляду заяви. Сам лише факт недотримання строку, встановленого законом для розгляду заяви, не може автоматично вказувати на наявність підстави для дисциплінарної відповідальності судді.

У своїй практиці Європейський суд з прав людини керується тим, що розумність тривалості судового провадження необхідно оцінювати у світлі обставин конкретної справи, враховуючи критерії, вироблені судом. Такими критеріями є: 1) складність справи, тобто обставини і факти, що ґрунтуються на праві (законі) і тягнуть певні юридичні наслідки; 2) поведінка заявника; 3) поведінка державних органів; 4) перевантаження судової системи; 5) значущість для заявника питання, яке перебуває на розгляді суду, або особливе становище сторони у процесі (рішення у справах «Бараона проти Португалії», 1987 рік; «Хосце проти Нідерландів», 1998 рік; «Бухкольц проти Німеччини», 1981 рік; «Бочан проти України», 2007 рік).

Зазначена правова позиція викладена у постанові Великої Палати Верховного Суду від 19 квітня 2018 року у справі № П/9901/137/18 (800/426/17), у якій, зокрема, зазначено, що «протиправну бездіяльність суб'єкта владних повноважень слід розуміти як зовнішню форму поведінки (діяння) цього органу, що полягає (проявляється) у неприйнятті рішення чи у нездійсненні юридично значимих й обов'язкових дій на користь заінтересованих осіб, які на підставі закону та/або іншого нормативно-правового регулювання віднесені до компетенції суб'єкта владних повноважень, були об'єктивно необхідними і реально можливими для реалізації, але фактично не були здійснені.

Для визнання бездіяльності протиправною недостатньо одного лише факту несвоєчасного виконання обов'язкових дій, а важливими є також конкретні причини, умови та обставини, через які дії, що підлягали обов'язковому виконанню відповідно до закону, фактично не були виконані чи були виконані з порушенням строків. Значення мають юридичний зміст, значимість, тривалість та межі бездіяльності, фактичні підстави її припинення, а також шкідливість бездіяльності для прав та інтересів особи.

Самі по собі строки поза зв'язком із конкретною правовою ситуацією, набором фактів, умов та обставин, за яких розгорталися події, не мають жодного значення. Сплив чи настання строку набувають (можуть набути) правового сенсу в сукупності з подіями або діями, для здійснення чи утримання від яких встановлюється цей строк.

Така правова позиція була викладена у постанові Верховного Суду України від 13 червня 2017 року у справі № 12-1393а17, і Велика Палата Верховного Суду не знаходить підстав відступити від цих висновків».

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаргнику, якщо вона не містить посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Враховуючи наведене, керуючись пунктами 1, 2 частини першої статті 43, пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу залишити без розгляду та повернути скаргнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третньої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.В. Матвійчук